Jcheslot

VERSI

DI SUA MAESTÀ

LODOVICO CARLO AUGUSTO

RÈ DI BAVIERA

ETC. ETC. ETC.

CHE SI COMPIACQUE DI VISITARE

IL MONASTERO

DE' RR. MONACI ARMENI MECHITARISTI

DI S. LAZZARO

IL 29 MAGGIO DELL'ANNO 1841

Digitized by Google

Das

Armenische Kloster

auf der

Insel San Lazzaro bei Venedig.

Frieden, wie ihn nicht die Welt ertheilet,
Wie allein nur Christus ihn verleiht,
Hier in diesen Klostermauern weilet.
Fühlen läſſt's uns, daß der Ort geweiht.

Und auch er, dem längst er schon verschwunden,
Welchen stürmisch in die Welt es trieb,
Byron, selber, hat ihn hier empfunden;
Doch in seinem Herzen er nicht blieb.

Neigend sich die Rosen hoch erheben,
Und der Oleander prächtig blüht,
Von dem Meer, dem südlichen, umgeben;
Alles flößet Ruhe in's Gemüth.

Von Lagunen, herrlich, sich erheben,
Sieht, die weite Inselstadt, der Blick,
Wie es keine gab und nie wird geben.
Sie doch unterlag auch dem Geschick.

Digitized by Google

Abgesondert von dem Weitgetöße,
Zeigt sich in Venedig, wie es heut,
Die Vergänglichkeit der ird'schen – Größe,
In dem Meere die Unendiichkeit.

In dem Anschaun müßig nicht versunken,
Einend Frömmigkeit mit Wissenschaft,
Sind entzündet von dem heii'gen Funken
Diese Mönche; wirken segenreicher Kraft.

Andrer Völker Wissen zu verbreiten,
So wie das beseiigende Wort,
Fern nach Asien, widmen hier mit Freuden
Sie ihr Leben, nützen rastlos fort.

Aus der stillen Insel immer sendet
Sich des Lichtes lebensvoller Strahi,
Ewig sich erneuend, der nie endet,
Weicher sieget, ewig, überall.

LUDWIG

Digitized by Google

ՄԵՆԱՍՏԱՆ

ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

ՏԱՂ

Խաղաղութիւն զոր ոչ կարէ տալ աշխարհ,
Եւ զոր փրկիչն եւեթ շնորհէ բարերար,
Մենարանիս այսմիկ բնակէ 'ի պատուար,
Եւ սրբազան ինձ այս 'ի սիրտ ազդի վայր.

Ինքնին իսկ Պայրըն զուրկ անտի եւ թափուր,
Որ բուռն 'ի թափ մրրկեալ զերկրաւրս բերիւր,
Զճաշակ նորին 'ի շրջապատս յայս առնոյր,
Բայց ոչ այսմիկ տապընջական էր սիրտ իւր.

Նա եւ բարձունքն իսկ անձեցեալ վարդենիք,
Եւ Ոլէանդր որ աստ ծաղկէ գեղեցիկ,
Եւ շուրջ պատեն հարաւային զայն ալիք.
Ազդեն անդորր 'ի սիրտ բնաւքս այսորիկ.

Աչք 'ի ծանծաղն անդ նըշմարեն 'ի ծովակ,
Վերամբարձեալ ըզՀոյակապ զայն քաղաք.
Որոյ չեկաց և ոչ կացցէ օրինակ,
Բայց եւ առ նա Հաս օրՀասին յաղթանակ։

Յաշխարհական 'ի դըղըրդմանց մեկուսի,
Նոցա ներկեանս յայս 'ի Վեհէժ նըկարի
Փախըստական շուք մեծութեանց աշխարհի,
Եւ յՈվկիան անկէտ դարուցն Հաւաստի։

Ուր միանձունքս այսորիկ կեանս ինքնանուէր
Ի տեսական եւեթ 'ի կեանս 'ի յանբեր,
Այլ ըղձափերս յեռուն կրօնից առընթեր,
Վառեալք 'ի Հուր սուրբ՝ ժիր մըշակք պըտղաբեր։

Քարոզք բանին նուիրեն ըղձեանս մըտադիւր,
Եւ գիտութեանց օտար ազգաց Համասփիւռ
Ի ծաւալումն ընդ Ասիա ընդ Հանուր.
Կենցաղօգուտք առանց տալոյ անձանց դիւր։

Յանդորրաւէտ կըղզըւոյս ծագէ անընդՀատ
Մըշտանորոգ լուսոյ կենաց Ճառագայթ,
Որ անաղօտ փայլեալ 'ի շող երկնառատ,
Եւ ընդ ոլորտս երկրի յաւէժ մըշտայաղթ։

Digitized by Google

DE INSULA

ET

MONASTERIO S. LAZARI

EPIGRAMMA

Quam mundus nunquam, at solus largitur Jesus,
Pax hic alma sedet, cui sacer ipse locus.

Anglus eam Vates falsa inter gaudia quaerens,
Hic tandem invenit, nec tamen arripuit.

Hic inter varios excelsa rosaria flores;
Hic undae; hic fessi blanda quies animi.

Cernitur hinc, Venetùm ut mediis Urbs fluctibus extet,
Unica, sed fatis cessit et ipsa suis.

Haec docet, in nostris quam sint fluxa omnia rebus.
Indicat aeternos ut maris unda dies.

Impigra, sacra Deo, studiisque intenta profundis
Perpetuam hic sedem gens sibi constituit.

Digitized by Google

Ipsa aperit quidquid longinquis scitur in oris,
Atque Asiae populis monstrat ad astra viam.

Hinc diva, unde datur tranquillam ducere vitam,
Semper inextincto lumine flamma nitet.

Digitized by Google

SULL' ISOLA

E SUL MONASTERO

DI S. LAZZARO

CANZONE

L'alma pace, che concede
Non il mondo, ma Gesù,
In quest' Isola risiede:
Sacro è 'l loco a la virtù.

L'Anglo Vate invan del mondo
Fra 'l tumulto la cercò:
Qui trovolla, ma nel fondo
Del suo cor non la serbò.

Qui sovrastano le rose,
Quai regine, a gli altri fior,
Piangon l'onde lamentose:
Tutto calma inspira al cor.

Digitized by Google

Di qua l'unica da l'acque
Città vedesi spuntar;
Par non ebbe, e pur soggiacque
De la sorte al variar.

De le cose in lei si scorge
La fatal caducità,
Come il mar l' immagin porge
De l' immota eternità.

Dotte e pie, non d'ozio amiche,
L'alme son, che albergan qui,
Ed in utili fatiche
Stanno intente e notte e dì.

Altrui fanno il saper noto
Di straniere nazion,
E de l'Asia al suol rimoto
Fan del vero udire il suon.

Da quest' Isola tranquilla
Spande ovunque il suo fulgor
La vivifica scintilla,
Che ognor vince, e mai non muor.

Digitized by Google

VENEZIA

TIPOGRAFIA ARMENA DI SAN LAZZARO

1842

58 346/7

Digitized by Google

Di qua l'unica da l'acque
Città vedesi spuntar;
Par non ebbe, e pur soggiacque
De la sorte al variar.

De le cose in lei si scorge
La fatal caducità,
Come il mar l' immagin porge
De l' immota eternità.

Dotte e pie, non d'ozio amiche,
L'alme son, che albergan qui,
Ed in utili fatiche
Stanno intente e notte e dì.

Altrui fanno il saper noto
Di straniere nazion,
E de l'Asia al suol rimoto
Fan del vero udire il suon.

Da quest' Isola tranquilla
Spande ovunque il suo fulgor
La vivifica scintilla,
Che ognor vince, e mai non muor.

Digitized by Google